ముదితల్ నేర్వగ రాని విద్య

శ్రీ మధురాంతకం రాజారాం

కనకదుర్గ వీధి ఇరవైనాలుగో నంబరు ఇంటిముందర నిలిచి సుందరరావు ఇంటి లోపలివాళ్ళని "సార్, ఏమండీ, ఏమండీ, సార్" అని గొంతెత్తి పిలిచీ పిలిచీ ఎవరూ పలక్కపోవడంచేత తలుపు దబదబా బాద సాగేడు. కొంతసేపటికి కవాటం తెరచుకోగా పుత్తడి బొమ్మవంటి ఒక యువతి, అతనికి ప్రత్యక్షమై "ఏమిటండీ, తలుపును బాదేస్తున్నారు మేనర్‌లెస్‌గా" అన్నది తీవ్రంగా!

"క్షమించాలి. నేను ఐదు నిమిషాలనుంచీ పిలుస్తున్నాను. ఎవరూ పలక్కపోయినందువల్ల..." అంటూ రాగంతీశాడు సుందరరావు.

"సాయంత్రం నాలుగ్గంటలకు మీరు రాగలరని తెలిసివుంటే మేము తలుపు తెరచుకొని, మీకు స్వాగత మివ్వడానికి సిద్ధంగా కూచొని వుండేవాళ్ళం! ఆ విషయం తెలియకపోవడంవల్ల మిమ్మల్నింతసేపు వీధిలో నిలబెట్టినందుకు మేము క్షంతవ్యులం! ఇంతకూ మీ రిక్కడికెందుకు వచ్చివుంటారో మేము ఊహించుకోలేకపోతున్నాం" అన్నదావిడ పైకి గౌరవాన్ని, నిజానికి నిర్లక్ష్యాన్ని కనబరుస్తూ.

సుందరరావు నేను "హెడ్మాస్టరుగారితో మాట్లాడవలసి వచ్చాను" అంటూ ఆమె లోపలికి రావచ్చునని చెప్పకముందే గృహప్రవేశంచేసి, ఒక కుర్చీలో కూచుంటూ "వారు మీకేమౌతారో నాకు తెలియదు" అన్నాడు.

"తెలుసుకోవలసిన అవసరం మీకేమైనా వుందా?" అని ఆ యువతి ప్రశ్నిస్తుండగా లోపలినుంచీ "ఏమిటమ్మా సరళా! ఎవరితో పోట్లాడుతున్నావ్?" అంటూ అక్కడికి వచ్చింది ఒక పండుముత్తైదువ. సుందరరావు లేచి నిలుచుకొని "అబ్బే, పోట్లాడడం లేదండీ. నేను తలుపు బాదినందుకు, ఆమెకు కోపం వచ్చింది" అన్నాడు.

ముసలావిడ "మరేమీ అనుకోకు నాయనా! మా అమ్మాయికి కొత్తా, పాతా పట్టింపులు లేవు. ఎవరితోనైనాసరే, గడగడ మాట్లాడేస్తుంది. అయ్యో, నిలుచున్నావేం బాబూ! ఫరవాలేదు కూచో" అన్నది సోఫాపై కూచుంటూ.

తల్లి రాగానే లోపలికి వెళ్ళిపోతున్న సరళను చూస్తూ ఈలాంటి శాంతస్వరూపిణికి అలాంటి కూతురెట్లా పుట్టిందోనని సుందరరావు ఆశ్చర్యపడ్డాడు. తన పాతికేళ్ళ వయస్సులో అతడు ఇద్దరుముగ్గురు స్త్రీలతో మాత్రం చనువుగా మాట్లాడగలిగాడు. ఆ ఇద్దరు ముగ్గురిలో అతని తల్లి ఒకతె. మిగత ఇద్దరూ అతని చెల్లెండ్రు. మరి ఈనాడు సరళతో ఎన్నాళ్ళనుంచో పరిచయమున్నవాడిలా జంకుగొంకులు లేకుండా తను మాట్లాడగలిగినందుకు, ఆ యువతియొక్క విలక్షణ స్వభావమే కారణమై యుండవచ్చుననుకున్నాడు సుందరరావు.

ముసలావిడ "మీ కేవ్వూరు నాయనా?" అన్నది. సుందరరావు అలాంటి ప్రశ్నకే ఎదురుచూస్తున్నాడు కాబట్టి అవకాశం దొరగ్గానే "మా స్వస్థలం నెల్లూరండీ. 'బీయస్సీ' ప్యాసయ్యాను. ఇక్కడ హైస్కూలులో ఒక సైన్సు అసిస్టెంటు కావాలని పత్రికల్లో ప్రకటిస్తే, హెడ్మాస్టరుగారిని చూచిపోదామని వచ్చాను. నా పేరు సుందరరావు" అన్నాడు.

సుందరరావుయొక్క విద్యావిషయిక యోగ్యతలు తెలుసుకోవాలన్న కోరికకన్నా అతనికి పెళ్ళయిందో లేదో తెలుసుకోవాలన్న ఉద్దేశ్యం ముసలావిడకు బలీయంగా వుంది. పెళ్ళికి తయారైవున్న కుమార్తె ఇంట్లో వున్నప్పుడు ఏ తల్లికైనా ఇటువంటి కోరికవుండడం సహజమే. ఆమె సుందరరావును కొంతసేపు ఎగాదిగా చూచి "నీకు పెళ్ళైందా?" అని ప్రశ్నించింది.

"పెళ్ళా! దానికిప్పుడేం తొందర?" అని, ఇంక ఆ విషయాన్ని గురించి మాట లెక్కడ పెరిగిపోతాయోనని సుందరరావు టేబిల్‌పైన పేపరు తీసి చదవసాగేడు.

ఇంతలో అడుగులచప్పుడు వినవచ్చింది. వస్తున్నవారు హెడ్మాస్టరు పరమశివంగారేమోనని సుందరరావు లేవబోయాడు. కానీ వచ్చింది సరళ. ఆమె బీరువాలోనుంచీ ఒక పుస్తకాన్ని తీసుకొంటూ "పోయిన వారం కాబేజీ వడలు చేశాను గదమ్మా! ఈవారం మరో కొత్త పిండి వంట నేర్చుకోబోతున్నా"నన్నది. ఒక అధునాతన యువతి కొత్త సినిమాలని విమర్శించడమో, క్రొంగొత్త ఫేషన్ చీరల్ని గురించి చర్చించడమో గాక, పిండివంటల్ని గూడా చేయగలదన్న విషయం సుందరరావుకు అపూర్వంగానూ, అద్భుతంగానూ తోచింది.

"ఏం చేయబోతావేమిటి?" అన్నది ముసలావిడ. "కాలీఫ్లవర్ పకోడీలు" అన్నది సరళ. అవి ఏలా వుంటాయోగదా అని విభ్రమం చెందాడు సుందరావు!

"వాటిని చేయడానికి కావలసిన వస్తువులేమిటి?" అని ప్రశ్నించింది వృద్ధురాలు. "ఏమో, నాకుమాత్ర మేం తెలుసు! నేనూ ఇంకా చదవలేదు. చదివి నీక్కూడా వినిపిస్తానుండు" అంటూ సరళ పుస్తకాన్ని తెరచి, ఎక్కడో ఒకచోట చదవడం మొదలెట్టింది.

"కాలీఫ్లవర్ పకోడీలు: ఇవి చేయడానికి కావలిసిన పదార్థాలు — మూడు మంచి కాలీఫ్లవర్స్. తెల్లగా, ఏపుగా పెరిగిన పువ్వు ఏదైతే వుందో అదిమాత్రమే మంచి పువ్వని గుర్తించాలి. పచ్చని పువ్వుల్లో పురుగులుంటాయి. ఆ పురుగులు మానవులు ఆహారంగా ఉపయోగించుకోడానికి ఎంతమాత్రం తగినవి కావు.

"అర వీసె సెనగపిండి: వర్తకులప్పుడప్పుడూ ముగ్గిన శెనగపిండిని అమ్మేస్తుంటారు. బజారుకు వెళ్ళే మగవాళ్ళతో మంచి శెనగపిండికి, ముగ్గిన శెనగపిండికీ భేదం తెలుసుకోవడ మెలాగో చెప్పి పంపాలి.

"రెండు తవ్వల నూనె: ఆముదం తప్ప మిగతా నూనె లన్నింటినీ కళ్ళు మూసుకొని ఉపయోగించుకోవచ్చు. నెయ్యి, డాల్డా ఐతే మరీ శ్రేష్ఠం.

"తగినన్ని పచ్చిమిరపకాయలు!!

"ఉప్పు కొంచెం! పసుపు. (ముఖానికి పూసుకునే పసుపు కాదు, కూరల్లో వాడేదే) కడపటి వస్తువు సోడా.

"కాలీ ఫ్లవర్స్‌ని, పచ్చిమిరపకాయల్ని ముక్కలుగా కోసుకొని, శెనగపిండి, ఉప్పుసోడాలు ఒకటిగా జేసి నీళ్ళు చల్లిన తర్వాత దీంతో కలిపేయాలి. బూరెల మూకుడులో నూనెపోసి అది మరిగాక పై మిశ్రమ పదార్థాన్ని ముద్దలు ముద్దలుగా జేసి దాన్లో వేయాలి. ఈ వంటకాన్ని కొత్తగా చేసేవాళ్ళు, దగ్గరొక గడియారా

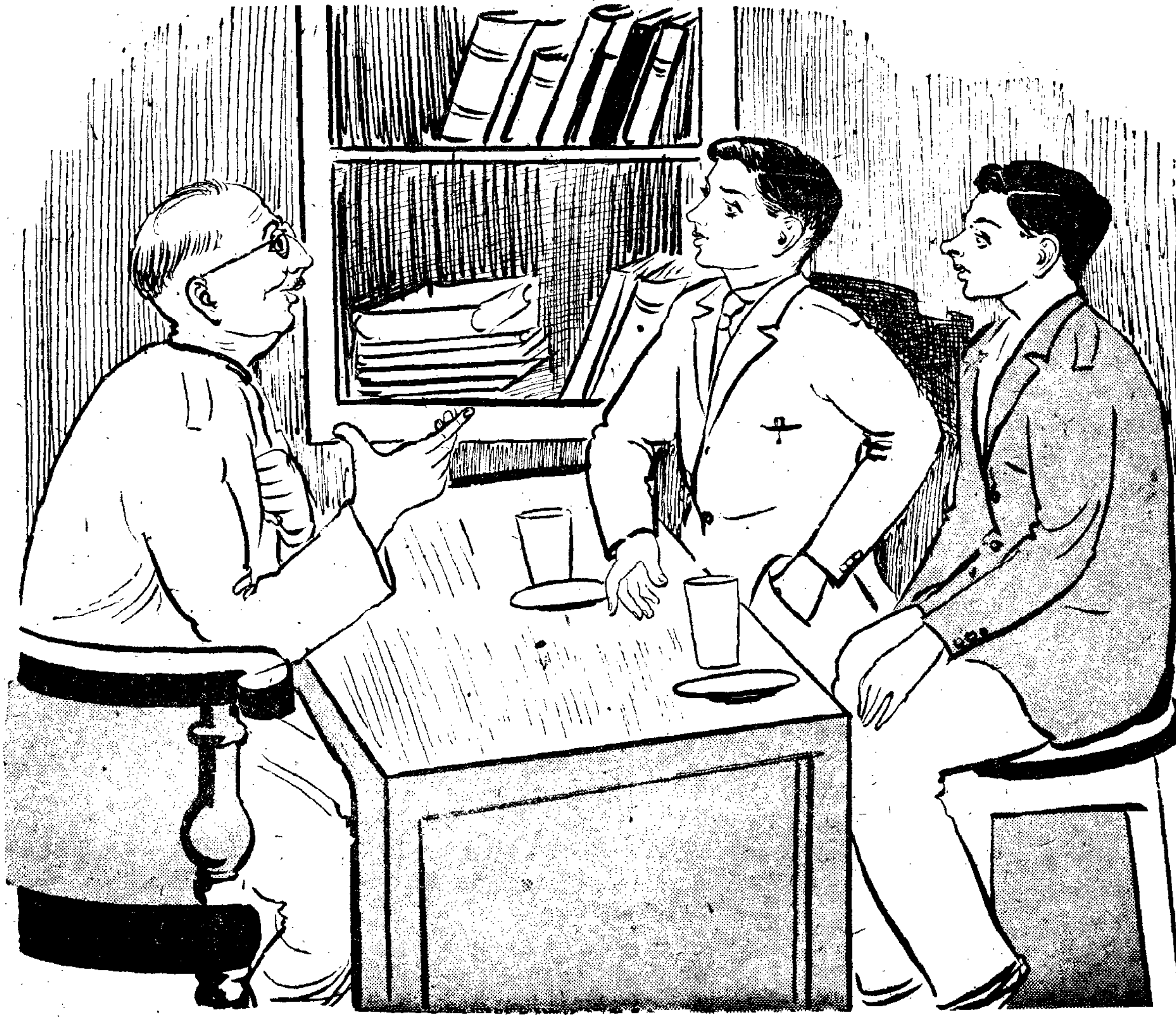

పరమశివంగారు పకోడీలు చేయడంలో అవలంబించే వేర్వేరుపద్ధతుల్ని గురించి లెక్చరు కొడుతున్న సమయంలో సుందరరావు ప్లేటులో పకోడీల నన్నిటినీ తన పాంటు జేబులోనికి చేరవేసి...సావధాన చిత్తుడై వినసాగాడు.

న్నుంచుకొని, సరిగ్గా రెండు నిమిషాలకొక సారి పెనంలోవున్న పకోడీలను పైకి తోడుతుంటే, అవి మాడిపోయి తిండానికి ఉపయోగించకుండా పోయే బాధనుంచీ సులభంగా తప్పించుకోవచ్చు.

"ఇక ఈపకోడీల రుచి: మీరందరూ వీటిని చేసి తినబోతున్నారుగా! తినబోతూ రుచు లడగడ మెందుకు?"

చదవడం ముగించిన సరళను ముసలావిడ "ఆకాలీఫ్లవర్లని తెప్పించావా?" అని అడిగింది.

"ఓ! వాటిని తెల్లవారే తెప్పించానే" అంటూ సరళ పుస్తకాన్ని చేతనే వుంచుకొని లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

"ఇక పదినిమిషాల్లో ఆపకోడీలు సిద్ధమైపోతాయ్" అన్నది సరళతల్లి.

"అలాగా!" అన్నాడు సుందరరావు.

"సందేహమెందుకు? నువ్విక్కడే వున్నావుగా. తిని చూద్దువు వుండు" అన్నదామె

"అబ్బే వద్దండీ అసలు నేను మంచి పకోడీలే తినను. ఈ కాలీ ఫ్లవర్ పకోడీలనేటువంటివి ఎలావుంటాయో ఏమో" అని సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు సుందరరావు.

"వాటికేం? చాలా బాగా వుంటాయ్. మాసరళకు సాధారణంగా ఒళ్ళు వంగదంతే గానీ, వంగితేమాత్రం ఘనంగా తయారు చేస్తుంది పిండివంటలు" అన్నది ముసలావిడ.

సుందరరావు నవ్వి "మాచెల్లె లొకామె చాలా కర్ణకఠోరంగా పాడుతుంది. మా అమ్మకుమాత్రం తనకూతురు లతామంగేష్కర్ కన్నా శ్రావ్యంగా పాడుతుందని దృఢనమ్మకం. తల్లిదండ్రులకు తమ బిడ్డలపైన ఈలాంటి నమ్మకాలుండడం ఏమంత అసహజంకాదు ఐతే వాళ్లకు కొడుకులపైన కంటే కూతుళ్ళపైనే ఈ నమ్మకాలెక్కువేమో" అన్నాడు.

ఐదుగంటలు కావస్తోంది. ఇక కొంతసేపు అక్కడ కూచుంటే తప్పనిసరిగా కాలీఫ్లవర్ పకోడీలు తినవలసివస్తుందని సుందరరావుగుండెల్లో దడ బయలుదేరింది. అతను 'మళ్లీ రేపెప్పుడైనావచ్చి హెడ్మాష్టరు గారితో మాట్లాడుకోవచ్చు. ఈసారి

ముదితల్ నేర్వగరాని విద్య

మాత్రం ఎంత త్వరగా బయటపడితే అంత మంచిది' అనుకొని, అక్కడినుంచీ వెళ్ళి పోవడానికి ఉద్యుక్తుడయ్యాడు. ఇంతలో ఎవరో వీధి తలుపు తెరచుకొని లోపలికి వచ్చారు. సుందరరావు లేచి నిలబడబోయి, ఆగంతకుడు తనలాగే ఒక యువకుడు కావడంవల్ల అలాగే కూచొని వుండిపో యాడు. కొత్తమనిషి "హెడ్‌మాస్టరుగారు ఉన్నారాండీ?" అంటూ వచ్చి సుందర రావు ప్రక్కనే ఒక స్టూలుపైన కూచొన్నాడు.

"నువ్వేం పనిమీదవచ్చావు నాయనా?" అన్నది ముసలావిడ.

"ఇక్కడ హైస్కూల్లో ఒక టీచరుకు గాలీ వుందని వింటిని. అందుకోరకే వస్తిని" అన్నాడతను.

సుందరరావు అతని వాగ్ధోరణికి నివ్వెర పోయి "మీరు అరవవాళ్లా?" అన్నాడు. అతడు "అవును" అన్నాడు. అతడు అవును అనడంలో 'ఐతేనేం' అన్న అర్థం ధ్వనించింది.

వృద్ధురాలు "అదిగో ఆయనకూడా అందుకే వచ్చాడు" అన్నది సుందరరావును చూపిస్తూ.

"మీ క్వాలిఫికేషన్ ఎంతండీ?" అని ప్రశ్నించాడు నూతన వ్యక్తి. 'ఒకవీశెడు' అని చెబుదామనుకున్నాడు సుందరరావు. కానీ ఇతడితో వితండవాదం ఎందుకులే అనుకుని "బీ యస్సీ ప్యాసయాను" అన్నాడు. "నేను బియస్సీ ఆనర్స్‌నే" అన్నాడా అరవమనిషి 'నీకేమిటి, ఉద్యోగ మేమిట, పోపోవయ్యా' అన్నట్టుగా!

సుందరరావుకు ఇక తనక్కడ వుండి లాభం లేదనిపించింది. కానీ ప్రయత్నించడంలో తప్పులేదుగా. 'ఆ పరమశివంగారెప్పుడొస్తారో గానీ, అంతవరకూ ఇక్కడినుంచీ కదలగూడదు' అని నిర్ణయించుకుని మళ్ళీ పేపరు చదువుకోడంలో నిమగ్నుడై పోయాడు సుందరరావు.

ఆరుగంటలకింక పదినిమిషాలుండనగా పరమశివంగారు వచ్చారు. ఎడముఖం, పెడముఖంగా కూచునివున్న ఇద్దరు యువకుల్నీ ముసలావిడ ఆయనకు ఇంట్రొడ్యూస్ చేసింది. పరమశివంగారు అంతవరకూ తన భార్య ఆక్రమించివుండిన సోఫాపై కూచుని పై ఇద్దరియొక్క విద్యావిషయకాలైన సర్టిఫికేట్లను శ్రద్ధగా చూచుకుంటూ వుండగా రెండు ప్లేట్లలో కాలీఫ్లవర్ పకోడీలు అక్కడికి రానే వచ్చేసినాయ్!

ఉపాహారాన్ని తెచ్చిన భార్యను పరమశివంగారు 'ఏమిటది?' అని ప్రశ్నించారు. ప్లేట్లలోవున్న భక్ష్యాలు పకోడీలని ఆయన ఊహించుకోలేకపోయినందుకు సుందరరావు ఆశ్చర్యపడలేదు. ఈ వికాలజగతిలో ఆ తినుబండారాల్ని చేసిన అమ్మాయి, ఆమె వాటిని చేస్తున్నదనే విషయం తెలిసిన ఆమె తల్లి, తాను - ఈ ముగ్గురికీ తప్ప, మరెవరుగానీ అవి పకోడీలని అనుకోవడానికి ఎంతమాత్రమూ ఆస్కారం లేదని అతడు వాటిని చూచినతక్షణం గుర్తించాడు.

"ఇవి పకోడీలండీ! మన సరళ చేసింది" అన్నది పరమశివంగారి భార్య. ఆమాట వినగానే ఆయనగారి ముఖం ఆనందాతిశయంతో కళకళలాడింది. ఆయన "ఏమిటీ! పోయినవారం వడలు! ఈరోజు పకోడీలు! గుడ్ గుడ్" అని ఒక స్వగతం చెప్పుకుని తర్వాత భార్యకేసి చూస్తూ "ఇన్ని రోజులూ మన సరళకు వంట చేయడం రాదేమోనండీ అని కొండంత కష్టం తలపైన పడ్డట్టు కుమిలిపోయేదానివే, ఇప్పుడేమంటావ్! పట్టుదల అనేది ఒకటి ఉండాలి గానీ, ఏ విద్య అయితేనేం, రాకేం చేస్తుంది! వచ్చినట్టు వస్తుంది! పైగా 'ముదితల్ నేర్వగరాని విద్య గలదే ముద్దార నేర్పించినన్' అన్నాడొక మహాకవి. ఆ సుభాషితం సత్యమని మన సరళ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు లోకానికి నిరూపిస్తుందని నా నమ్మకం" అన్నారు.

నమ్మకాలను వుంచుకోవడానికి మానవుని కెంత స్వాతంత్ర్యం వున్నప్పటికీ, ఆ స్వాతంత్ర్యాన్ని పరమశివంగారు దుర్వినియోగం చేస్తున్నందుకు సుందరరావు మనసులో చాలా నొచ్చుకున్నాడు.

ముసలావిడ ఒక ప్లేటు సుందరరావుకు, మరో ప్లేటు తమిళ యువకునికీ ఇచ్చి లోపలికి పోబోతుండగా పరమశివంగారు "నా సంగతి మరిచిపోవుగదూ!" అన్నారు. ఆమె కొంచెం తటపటాయించి "మిగతా పకోడీలు కొంచెం మాడిపోయినట్లున్నాయండీ" అన్నది. హఠాత్తుగా కలిగిన ఆశాభంగంవల్ల పరమశివంగారు ఒకటిరెండు క్షణాలపాటు నిర్ఘాంతపడిపోయి, తర్వాత "కావలిస్తే రేపు మళ్ళీ తయారుచేసుకోవచ్చు గానీ, ఇప్పుడు వాటినెవరూ తినకండీ" అన్నారు.

పకోడీలు 'కొంచెం'గా మాడిపోయి వుంటే, అందుకు వాటిని చేసిన సరళను నిందించి లాభంలేదనీ, పాకంయొక్క పరిపక్వతను నిర్ణయించేందుకు ఆమె ఉపయోగించుకున్న గడియారం మందగమనానికి అలవాటుపడిపోయింది గావచ్చుననీ సుందరరావు అనుకున్నాడు.

టిఫిను తినకుండా దిక్కులు చూస్తున్న సుందరరావుతో పరమశివంగారు "ఏమయ్యా! మేం తినమంటే గానీ తినేట్టు లేవు నువ్వు" అన్నారు. రాజానుగ్రహంకోసం కన్నడరాజ్యంలో పడరాని పాట్లు పడి, వెల్లుల్లి, తిలపిష్టమూ మెసవి రుచులు దోసంబంచు పోనాడుకొన్నాడుకదా, కవిసార్వభౌముడు శ్రీనాథునంతటివాడే; ఇక ఉద్యోగ ప్రాప్తికోసం ప్రయత్నిస్తున్న తాను పై ఉద్యోగి ప్రీతిపూర్వకంగా తినమంటున్న పకోడీలను వద్దని నిరాకరించడం ఏం బాగుంటుందనుకుని, సుందరరావు ప్లేటులోనుంచీ ఒక ముక్క తీసుకొని నోట్లో వేసుకొన్నాడు. ఆముక్క నోటిలోనుంచీ అన్నవాళంద్వారా గర్భకోశం చేరుకునేసరికి రెండుమూడుసార్లు డోకు రాబోయిందతనికి. కానీ ఎంతో బలవంతాన నిగ్రహించుకొని అతడు "భగవంతుడా! నేను

ఛాంపియన్
కలములు
అందరు కోరునవి.
నం. 151
నం. 161
నం. 102
నం. 108
నం. 121
ఉత్తమమైన పనితనం,
వాల్యుతో గల గ్యారంటీ
కలములు.
కలముల వర్తకు లందరి
వద్ద, షాపుల లోను
లభించును.
తయారు చేయువారు :
గుజరాత్ ఇండస్ట్రీస్
లాహార్ చాల్, బొంబాయి-2.

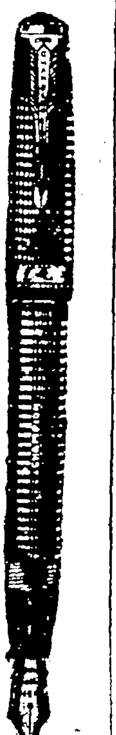

తెలిసో తెలియకో ఎన్నో పాప కార్యాలు చేసివుండవచ్చు. వాటికి నువ్వే శిక్ష విధించినా సరే, నోరు మాటాడకుండా అనుభవిస్తాను. ఐతే తినరానివస్తువును తప్పనిసరిగా తినితీరవలసిన విపరీత, విషమ విపత్కర పరిస్థితిని మాత్రం కలగజేయకు ప్రభూ" అని పరాత్పరుణ్ణి ప్రార్థించుకున్నాడు.

తన ప్రక్కన కూచొనివున్న యువకుడు ఆ పకోడీలను వెన్నబిస్కత్తుల్లా ఆప్యాయంగా తినేస్తుండడం చూచి సుందరరావు మరింత ఆశ్చర్యపడ్డాడు. కారణాంతరాలవల్ల అతని జిహ్వా రుచిభేదాల కతీతమై, ఒక నిర్వికారమైనస్థితిలో వుండవచ్చుననీ, లేకుంటే ఒక మానవమాత్రుడి జిహ్వకు అంతటిచేదైన పదార్థాన్ని రుచి చూడగల సహనం వుండజాలదనీ సుందరరావు భావించాడు.

ప్లేటు ఖాళీచేసేసి కూచున్న అరవ ఆసామిని చూస్తూ పరమశివంగారు "ఎలావున్నాయ్ పకోడీలు?" అని ప్రశ్నించారు. అతడు చిరునవ్వును ఒలకబోసి "మద్రాసులో విజయాలంచ్ హోమ్ అని ఒరు హోటలు వున్నదండీ! అందులో పకోడీలు బహు అరిమిగా చేస్తురు. కానీ అవి కూడా ఈపకోడీలముందు తీసికట్టుదా" అన్నాడు. ఆమాటలువిని పరమశివంగారు పరమానందభరితులై తన జీవితకాలంలో తాను తిన్నన్ని పకోడీలు మరొక మానవుడు తినలేడని చెప్పి, ఆ పకోడీలు చేయడంలో వివిధప్రాంతాలవారు అవలంబించే వేర్వేరు పద్ధతుల్ని గురించి ఒక లెక్చరు కొడుతున్న సమయంలో, సుందరరావు తన ప్లేటులోని పకోడీలనన్నిటినీ తన పాంటు జేబీలోనికి చేరవేసి, గుక్కెడు మంచినీళ్లు త్రాగి, సదరు లెక్చరును సావధాన చిత్తుడై వినసాగేడు.

హాల్లోవున్న గడియారం టంగు టంగుమని ఏడుసార్లు మ్రోగింది. గంటమ్రోత వినబడగానే లెక్చరు నిలిపివేయడం హెడ్మాస్టరుగారి వాడుక కాబట్టి, అంతటితో ఆయన పకోడీల ప్రిపరేషన్లోని వివిధ విధానాలను టచ్ చేయడం ఆపి, "ఇకమీరు వెళ్ళండి. త్వరగానే మీలో ఎవరికైనా ఒక్కరికి ఆర్డరు వస్తుంది" అన్నారు. ఉద్యోగార్థు లిద్దరూ ఒక్కసారే థేంక్సు చెప్పి అక్కడినుంచి నిష్క్రమించారు.

వారు వెళ్ళినతర్వాత పరమశివంగారు భగవద్గీతాపఠనం కానిచ్చుకొని, భోజనానికి కూచున్నారు. ఆయనభార్య అన్నం వడ్డిస్తూ "ఏమండీ! ఉద్యోగం వాళ్ళల్లో ఎవరికి వ్వాలనుకుంటున్నారు?" అని ప్రశ్నించింది.

"దాంతో నీకేం పని!" అన్నారు పరమశివంగారు.

"అదికాదండీ మీరా గోడప్రక్కన కూచున్న అబ్బాయిని చూచారుగా! బాగా చదువుకున్నాడు. అందంలోకూడా కొఱత లేదు. మన సరళకూ, అతనికీ ఈడూ, జోడూ..." అంటూ గుణిసిందామె.

"ఓహో, అదా నీ ఉద్దేశం? సరళకూ, నీకూ ఎవడిష్టమైతే నాకూ వాడే ఇష్టం. ఆమె పెళ్లివిషయంలో నాజోక్య మెంత మాత్రమూ వుండదు. మరి ఈ ఉద్యోగవిషయంలో మాత్రం నువ్వు నీ అభిప్రాయాల్ని నాతో చెప్పకు. బీయస్సీవాడికంటే బీ యస్సీ ఆనర్సు చదివినవాడు విద్యాధికుడు కాబట్టి, ఈ ఉద్యోగం ఆ అరవ ఆసామికే ఇవ్వవలసిందిగా నేను మేనేజరుగారికి సిఫారసు చేయబోతున్నాను" అన్నారు హెడ్మాస్టరుగారు.

"అరవవాడు తెలుగులో ఏం పాఠం

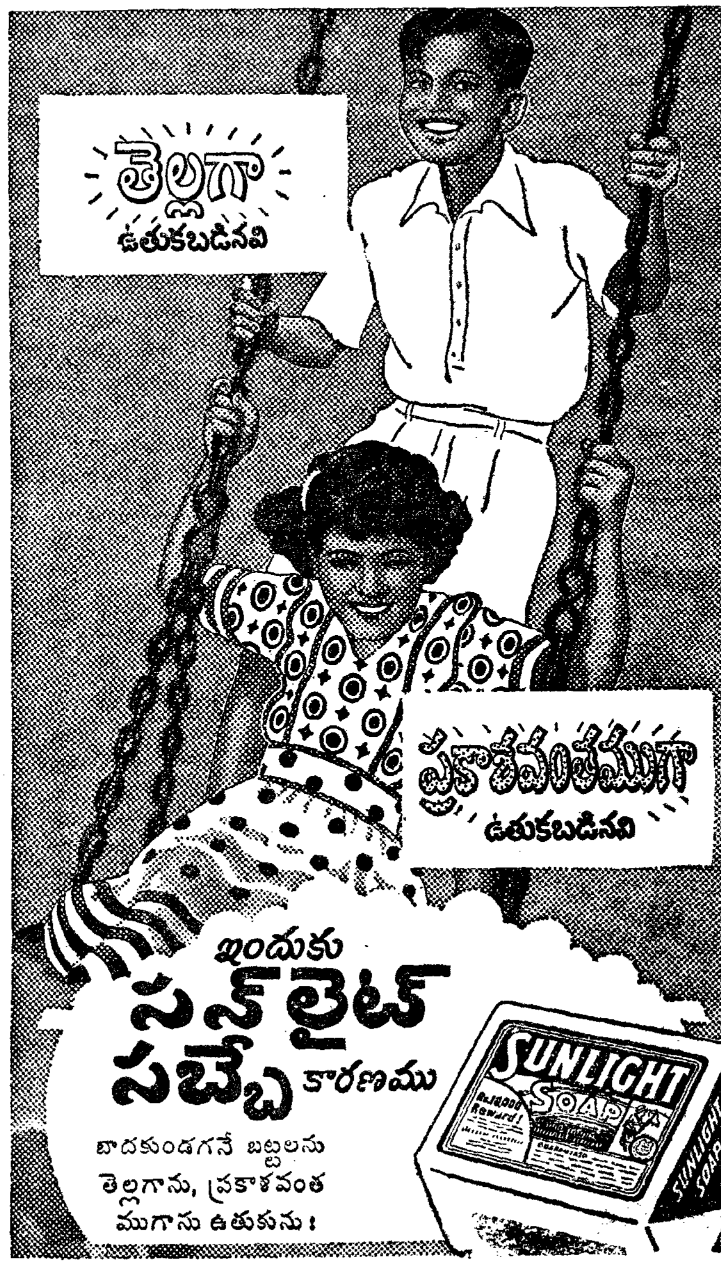

S. 201-50 TL

★ ముదితల్ నేర్వగరాని విద్య ★

చెప్పగలరండీ?" అని అడ్డుప్రశ్న వేసింది ముసలావిడ.

పరమశివంగారు కొంతసేపు యోచించి "ఎందుకు చెప్పలేదు! చెప్పగా, చెప్పగా తెలుగు తనంతటదే వచ్చేస్తుంది." అన్నారు.

*　　*　　*

ఒకొకప్పుడు మానవుడు కలలోనైనా అనుకోలేని విధంగా కొన్ని సంఘటనలు జరిగిపోతుంటాయ్. అజేయమైన హిమగిరి శిఖరాన్ని మానవమాత్రు డొకడు జయించడం అలాటి సంఘటనే కావచ్చు. సుందరరావుకు వివేకానంద హైస్కూల్లో ఉద్యోగం లభించడం అంతటి అద్భుతమైన సంఘటన గాకపోయినా, అతనికి మాత్రం అది అత్యంతాశ్చర్యాన్ని గలిగించింది.

ఆర్డరు చేతికందిననాటి సాయంత్రమే అతడు హెడ్మాష్టరు గారిని ఆఫీసు రూములో కలుసుకొని తన కృతజ్ఞతను తెలుపుకొన్నాడు.

"నీకు ఉద్యోగం లభించడంలో నువ్వెంత మాత్రమూ నాకు కృతజ్ఞత చూపవలసిన అవసరంలేదు. నేనేమో ఆరోజు నీతోబాటు నాదగ్గరికి వచ్చిన మనిషికే ఉద్యోగం ఇవ్వవలసిందిగా పైవాళ్లకు సిఫారసు చేశాను. వాళ్లుకూడా నామాట తోసివేయలేదు. కానీ ఇచ్చిన ఉద్యోగాన్ని నిరాకరిస్తూ అతడు నాకు జాబు వ్రాశాడు. ఇరవై రోజులనుంచీ అతడు ఆరీతీరని కడుపునొప్పితో బాధపడుతూ హాస్పటల్లో వున్నాడట" అన్నారు పరమశివంగారు.

"అయ్యయ్యో! అతని కెందుకు వచ్చిందండీ కడుపునొప్పి?" అని ప్రశ్నించాడు సుందరరావు. ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానం చెప్పే అలవాటు లేదు పరమశివంగారికి. ఆయన "ఎందుకొస్తే నీకేమయ్యా! నీకా్కవలిసిందేమిటి? ఉద్యోగం. అది నీకు దొరికింది. నువ్వు రేపేవచ్చి డ్యూటీలో జాయిను వైపో" అన్నారు.

పదిరోజుల తర్వాత ఒకనాడు పరమశివంగారు సుందరరావును ఆఫీసు రూముకు పిలిపించి "మీ నాన్నగారి అడ్రసు ఏమిటి?" అని అడిగారు. "ఆయనతో మీకేం పనండీ?" అని అడగాలనుకున్నాడు సుందరరావు. కానీ హెడ్మాష్టరు గారి దగ్గర వీలైనంత వినయంగా ప్రవర్తించడమే మంచి టీచరుయొక్క ముఖ్యలక్షణమని గుర్తెరిగి వున్నాడు గనుక, తన తండ్రి గారి చిరునామా మాత్రం చెప్పి అక్కడి నుంచీ బయటికి వచ్చేశాడు.

రెండువారాల అనంతరం మళ్ళీ పరమశివంగారు సుందరరావును పిలిపించి "మీ నాన్నగారు నాకు ఉత్తరం వ్రాశారు. నీ పెళ్ళినిగురించి మీవాళ్లెవరుగానీ ఇంతవరకూ ఎట్టి నిర్ణయమూ చేసుకోలేదట. నువ్వా రోజున మా అమ్మాయిని చూచే వున్నావ్. నీ అభిప్రాయ మేమిటి?" అన్నారు.

సుందరరావు తలమీద పిడుగు పడ్డట్టయింది. హఠాత్తుగా ఒక బోనులో బంధింపబడినట్లు అతడు భావించుకొని, తటాలున దానిలోనుంచీ ఏలాగైనా బయట బడాలని "మీరు మరేమీ అనుకోగూడదండీ. నేను మీఅమ్మాయికి తగినవాణ్ణికాను" అన్నాడు.

"అవునవును. ఆ సంగతి నాకూ్కడా తెలుసు. ఐతే సుందరరావ్! ఈవిషయంలో నువ్వూ, నేను ఏం చేయగలమో చెప్పు. మన కెంత నచ్చకపోయినా పైవాళ్ల ఉత్తర్వుల్ని మారుమాటాడకుండా ఒప్పుకు తీరాలిగదా! ఈ పెళ్లిళ్ళ విషయంలో ఆడవాళ్ళు మగవాళ్ళకు పైఉద్యోగులైరి మరి!" అన్నారు పరమశివంగారు.

సుందరరావు రెండుమూడురోజు లాలోచించాడు. ఆలోచించనూ, ఆలోచించనూ సరళను పెళ్ళిజేసుకుంటే మరేమంత కొంప మునిగిపోయేంతటి ప్రమాద మేదీ సంభవించదని అత డనుకోసాగేడు. ఆనాళ్లకు వ్యతిరేకంగా పురుషు లెంతటి జటియామైన శక్తి ప్రాయాల్ని ఏర్పరచుకొన్నా, అవితలతుణానికి సడలి దుర్బలమైపోవడం సహజమేగా మరి!

అదీగాక సినిమాల్లో, నవలల్లో కథానాయకుల్లాగా సుందరరావు పెళ్ళిగాక ముందే తనకు తగిన అమ్మాయి నొకదాన్ని చూచుకొని, ఆమెని తక్షుని ప్రేమించేయలేదు.

దానా, దీనా అతడు పరిస్థితుల ప్రాబల్యానికి లోబడిపోయి సరళను పెళ్ళాడడానికి ఒప్పుకున్నాడు.

15 జూయల్సు రిస్టువాచి రు. 5/-

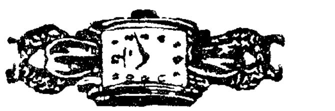

ఇది 15 జూయల్సు రిస్టువాచి. అందానికి, గట్టికి 15 సం॥ లు గ్యారంటీ. దీనితో ఒక ఫౌంటెన్ కలం యివ్వబడును. ఖరీదు రు. 5/-లు, వెంటనే ఆర్డరు యివ్వండి.

National Swiss Watch Supplier,
(B M K) Halka No. 22, MEERUT.

బోనోమింట్
చ్యూయింగ్ గమ్ - విరేచనకారి

బోనోమింట్ త్వరగా మలబద్ధమును పోగొట్టును. మలబద్ధము వలన కలుగు బాధలు. తలనొప్పి, మాంద్యము అలసట వగైరాలు నివారించుటకై తీసికొనబడును. ఇది కడుపులో పోటుగాని, మంటగాని కలిగించదు.

2, 6, 16 బిళ్లల పాకెట్లలో లభించును.

OIIA 15

వెస్ట్‌మినిస్టర్ లేబరేటరీస్ లిమిటెడ్, లండన్‌వారి తయారీ.

ఏజెంట్లు: ఓరియంటల్ మర్కెంటైల్ ఏజెన్సీ
99-ఏ. ఆర్మీనియన్ వీధి, మద్రాసు.

ఒక శుభముహూర్తాన పెళ్ళి జరిగిపోయింది.

పెళ్లై ఒక నెల గడచిపోయిన తర్వాత ఒకరోజు సాయంత్రం సుందరరావు స్కూలునుంచీ ఇంటికి వచ్చి మేడపైన, హాల్లో సరళకోసం వెదకి ఆమె కనబడక పోయినందువల్ల ముసలావిడను "ఎక్కడత్తయ్యా సరళ?" అని అడిగాడు. "ఇక్కడున్నాను" అన్నది సరళ వంటింట్లోనుంచీ. "నువ్వు కాలీఫ్లవర్ పకోడీలు చేయడం లేదుగదా కొంపదీసి" అంటూ సుందరరావు అక్కడికి వెళ్ళాడు. సరళ చేస్తున్నది అదే పని!

పొయిలో కట్టెలు భగభగ మండుతున్నాయ్. బాణలిలో నూనె సలసలా కాగుతోంది. పకోడీలు బుసబుస పొంగుతున్నాయ్. సరళ ముఖంపైనుంచీ చెమట బిందువులు జలజల రాలుతున్నాయ్!

సుందరరావుకు తనతల్లి వంటచేస్తుంటే, ఆమెదగ్గర కూచుని "ఇదేమిటి, అదేమిటి, కూరలో పసుపుపొడి వేయడం ఎందుకు? తిరగబోతలో ఆవాలు వాడడంవల్ల లాభమేమిటి?" ఇలాటి ప్రశ్నలు అడగడం వాడుక. ఆ అలవాటు నతడు ఉన్నట్టుండి పోగొట్టుకోలేక అక్కడున్న ముక్కాలి పీటపై కూచుని "సరళా! ఆపకోడీలు పొంగిపోతున్నా యెందువల్ల?" అని ప్రశ్నించాడు.

సరళ తన భర్తయొక్క అమాయకత్వానికి చిరునవ్వునవ్వి "మరి సోడా కలపడమెందు కనుకుంటున్నారు?" అన్నది.

"సోడా అంటే మనం ఒకణా ఇచ్చి అంగట్లో కొని త్రాగుతామే, అదేకదూ!" అన్నాడు సుందరరావు.

ఈసారి భర్తయొక్క అజ్ఞానానికిచీకాకు పడుతూ సరళ "అది సోడావాటరు కదండీ! ఇది సోడాపిండి. ఇదిగో, ఈ డబ్బాలో వుంది చూడండీ" అంటూ ఆ డబ్బా అతని చేతి కందించింది.

సుందరరావు ఒక చిటిక పిండిని నోట్లో వేసుకొని రుచిచూచి, డబ్బానాలాగే క్రింద వదిలేసి, సరళచేతులు రెంటినీ పట్టుకొని "సరళా! నువ్వు దయచేసి ఈ ఫలహారం చేయడం మానవూ!" అన్నాడు అతి దీనంగా!

"ఎందుకూ?" అన్నది సరళ దిగ్భ్రమజెంది.

"పాపం, నీకు వంటచేయాలనే కుతూహలం ఎంతైనా వుంది కానీ ఏవిధంగా వండితే మానవులు తినదగిన ఆహారం సిద్ధం కాగలదో నీకు తెలియదు నువ్వీ పకోడీలు చేయడానికి ఉపయోగిస్తున్న సోడా ఆహార పదార్థాలోకి పనికివచ్చేదికాదు. ఇది చాకలిసోడా!" అని సుందరరావు అక్కడి నుంచీ వెళ్ళిపోయాడు.

సరళ తోటలో పనిచేసుకొంటున్న నౌఖరును పిలిచి "నేను తెమ్మన్నా సోడా ఏమిటి, నువ్వు తెచ్చినసోడా ఏమిటి?" అని గద్దించింది అతడు చేతులు నలుపుకుంటూ "సోడాలో ఎన్నిరకాలున్నాయో, నాకేం తెలుసునండమ్మగారూ! అంగడివాడిచ్చింది నేను తెచ్చాను. రెండు నెల్లకు ముందొకసారి మీరు తెమ్మన్నప్పుడు కూడా నేనిదే తెచ్చానండీ" అన్నాడు. ★

అనువాదం

నండూరి రామమోహనరావు

వెల రూ 2-0-0

ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మదరాసు.

రిజిస్టరు నెం 1905 తంతి : "Republic"

గొప్ప బహుమతులు

మీరు ఒక బహుమతి తప్పక గెలువండి!

అన్నియు గ్యారంటీ బహుమతులు :-

ప్రతి ఆల్ కరెక్టుకు రు. 3000/-
ప్రతి మొదటి రెండు వరుసలు కరెక్టుకు ,, 750/-
ప్రతి మొదటి ఒక వరుస కరెక్టుకు ,, 75/-
ప్రతి మొదటి రెండు నెంబర్లు కరెక్టుకు ,, 15/-

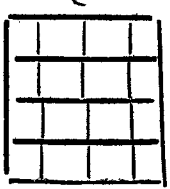

5 నుండి 20 వరకు గల అంకెలను యీగళ్ళలో నిలువుగా, అడ్డముగా, అయిమూలగా యెటు కూడినా 50 వచ్చునట్లు వేయాలి. ఒక అంకె ఒకేమారు వాడాలి.

ఆఖరు పోస్టింగ్ తేది 10-9-53 ఫలితములు : 18-9-53

ఒక ఎంట్రీకి ప్రవేశరుసుము రు 1/- 4 ఎంట్రీలకు రు. 3/- 16 ఎంట్రీల పెట్టుకు రు. 10.

గత పోటీ ఫలితం

11	13	4	18
15	16	9	6
8	7	14	17
12	10	19	5

మొత్తము 46

రూలు పై రేటుప్రకారం ఫీజు పంపుచూ, ఏల్ల కాయిత ముపై యెన్ని యెంట్రీలైనా పంపవచ్చును ఎంట్రీల వెంట మనియార్డరు రశీదుగాని, పోస్టల్ ఆర్డరుగాని, బ్యాంకి డ్రాఫ్టుగాని, జతపర్చవలెను మీరట్ లోని ఒక గొప్పబ్యాంకిలో డిపాజిటు చేయబడిన సీల్డు సొల్యూషనుతో సరిపోలిననే, సొల్యూషనుగాని లేక వరుసలుగాని క్రమముగా ఉన్నదని తెలిసికొనవలెను. సొల్యూషనులో ఇంగ్లీషు అంకెలే వాడండి. ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయాలి. ఫలితములు త్వరగా తెలుసుకొనవలెనన్న, స్వంత అడ్రసుగల కవరు ఎంట్రీలతో కూడా పంపండి. మేనేజరు తీర్మానము ఆఖరు, చట్టబద్ధమైనది. మీ ఎంట్రీలు ఫీజుతో పంపవలసిన అడ్రసు.

LIBERTY CONCERNS Regd., (A M), P. B. 86, Sadar, MEERUT (U P)